

รายงานการวิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ ที่มีวุฒิการศึกษาเดิม
และวิธีการเข้าเรียนที่ต่างกัน

**A Comparison of Learning Achievement of Students
of Foreign Languages Department in the Faculty of Liberal Arts which
Come from Different Educational Background and Admission Methods**

ฐิตินารถ คำยอด Thitinart Khamyod

ทรรศนีย์ คีรีศรี Tassanee Kirisri

คณะศิลปศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ได้รับการสนับสนุนทุนวิจัยจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

งบประมาณเงินรายได้ ประจำปี พ.ศ. 2559

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่สนับสนุนทุนวิจัย ในการทำวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ ดร. นุชลี ทิพย์มณฑา คณบดีคณะศิลปศาสตร์ ที่ให้คำแนะนำและให้การสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้ด้วยดีตลอดมา และขอขอบคุณ รศ. ดร. สุนันทา เลาहनันทน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่เป็นที่ปรึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ขอขอบคุณ ผศ. ดร. เลิศทิวส์ ยอดกล้า ที่กรุณาเป็นผู้ทรงวุฒิในการตรวจสอบเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สมบูรณ์แบบที่สุด ขอขอบคุณนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ทุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ และเป็นแนวทางต่อการกำหนดนโยบายในการรับนักศึกษาเข้าเรียนของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้ในอนาคต

จิตินาร์ถ คำยอด

พรรณิณี กิริศรี

คณะผู้วิจัย

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ที่มีวุฒิการศึกษาเดิมและวิธีการเข้าเรียนที่ต่างกัน

จิตินารถ คำยอด¹ วรรณชัย ศรีศรี²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาสาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีวุฒิการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือก ประชากร คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาจำนวน 60 คนที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 2) นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา จำนวน 35 คนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วุฒิการศึกษาเดิม วิธีการเข้าเรียน

¹²คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา

**A Comparison of Learning Achievement of Students
of Foreign Languages Department in the Faculty of Liberal Arts which
Come from Different Educational Background and Admission Methods**

Thitinart Khamyod ¹Tassanee Kirisri²

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare learning achievement between the first year English for International Communication students in Foreign Languages Department English which come from Professional Certificate and from Mathayom Suksa 6 and to compare between students who entered to the university by quota and by admission exam. Population consisted of 92 students in semester 1 Academic Year 2015. Statistical formulas used to analyze the data were percentage, mean, the standard deviation (S.D.) and t-test. The research findings indicated that 1) Among 60 students, those who come from Professional Certificate got mean of G. P. A. 2.99, while students from Mathayom Suksa 6 got mean of G.P.A. 3.15. However, there was no significant difference between learning achievement of both groups of students. 2) Among 35 students, those who entered to the university by quota got mean of G.P.A. 3.18, while students from admission exam got mean of G.P.A. 2.97. However, there was no significant difference between learning achievement of both groups of students.

Keywords: Learning Achievement, Educational Background, Admission Methods

¹²Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Srivijaya, Songkhla

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี	4
พ.ศ. 2551 หมวด 3 การเข้ารับเป็นนักศึกษา	
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี	5
พ.ศ. 2551 หมวด 5 การวัดและประเมินผลการศึกษา	
คุณสมบัตินักศึกษาโควตา หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	6
ระดับปริญญาตรี คณะศิลปศาสตร์	
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	7
ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	7
งานวิจัยในประเทศ	9
งานวิจัยต่างประเทศ	10
กรอบแนวความคิดของการวิจัย	10
สมมุติฐานการวิจัย	11

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	12
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	12
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	12
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	12
การวิเคราะห์ข้อมูล	12
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	13
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	14
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	17
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	17
ขอบเขตของการวิจัย	17
สมมุติฐานการวิจัย	17
สรุปผลการวิจัย	18
อภิปรายผล	18
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้	20
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	20
บรรณานุกรม	23
ภาคผนวก	26
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	27
ประวัตินักวิจัย	29

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	คำร้อยละของข้อมูลทั่วไป	14
2	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.) เฉลี่ยระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	15
3	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.) เฉลี่ยระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา กับวิธีการสอบคัดเลือก	15
4	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	16
5	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา กับวิธีการสอบคัดเลือก	16

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะศิลปศาสตร์ เป็นคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา มีการจัดการเรียนการสอนใน 4 สาขา ได้แก่ สาขาภาษาต่างประเทศ สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาคหกรรมศาสตร์ และสาขาศึกษาทั่วไป หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล เป็นหลักสูตรหนึ่งของสาขาภาษาต่างประเทศ ซึ่งเริ่มมีการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2555 มีนักศึกษาจำนวน 2 กลุ่ม คือนักศึกษาภาคปกติหลักสูตร 4 ปี ซึ่งจัดการเรียนการสอนระหว่างวันจันทร์ถึงวันศุกร์ และหลักสูตรเทียบโอน 2 ปีภาคสมทบ โดยทำการเรียนการสอนในวันเสาร์และอาทิตย์ ด้านคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา ในส่วนของหลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ มีดังนี้ คือ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทุกสาขาวิชา หรือ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าทุกแผนการเรียน ส่วนหลักสูตร 2 ปีเทียบโอน คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่าทุกสาขาวิชา โดยใช้วิธีเทียบโอนผลการเรียน สำหรับการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาทั้งสองกลุ่มดังกล่าว มีวิธีการดังนี้ คือ 1. โดยวิธีการรับตรงในระบบโควตา 2. โดยการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัย 3. โดยวิธีการสอบคัดเลือกผ่านกลุ่ม 9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และ 4. โดยวิธีการสอบคัดเลือกผ่านสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา แต่ในปัจจุบันการคัดเลือกนักศึกษาใช้วิธีที่ 1 และ 2 เท่านั้น ด้วยเหตุที่มหาวิทยาลัยมีนโยบายรับนักศึกษาในหลายช่องทางดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาสำคัญต่อการเรียนการสอนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล โดยพบว่านักศึกษามีพื้นฐานความรู้ทางภาษาอังกฤษที่ต่างกัน (หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555)

นักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกทั้งในระบบโควตา และระบบการคัดเลือก ทั้งที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ได้เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จะมีการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชาในแต่ละภาคการศึกษา ซึ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะเป็นตัวบ่งชี้ผลการศึกษาของนักศึกษา โดยในการสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นจะมีนักศึกษาจำนวนหนึ่งพ้นสภาพ รอพินิจ ลาออก หรือพักการเรียน ทั้ง ๆ ที่นักศึกษาจำนวนดังกล่าวได้ผ่านการสอบคัดเลือกและได้รับโควตาพิเศษ

ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาหลักสูตร 4 ปี ภาคปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาต่างประเทศ ที่มีพื้นฐานความรู้เดิมในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย รวมทั้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกทั้งในระบบโควตา และระบบการคัดเลือกกว่ามีผลการเรียนแตกต่างกันหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางแก้ปัญหาการเรียนการสอนและเป็นแนวทางสำหรับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาก่อนเข้าเรียนในหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย อีกทั้งเพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารในการกำหนดแนวทางในการคัดเลือักศึกษาเพื่อเข้าศึกษาต่อ รวมทั้งเป็นแนวทางในการวางแผนด้านจำนวนการรับสมัครนักศึกษาในคณะศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาสาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีวุฒิการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาสาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาต่างประเทศ ที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือก

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแนวทางสำหรับการเตรียมความพร้อมด้านภาษาอังกฤษและวิชาอื่น ๆ แก่นักศึกษาก่อนเข้าเรียนเข้าเรียนในสาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
2. เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนด้านจำนวนการรับสมัครนักศึกษาในการเรียนต่อของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
3. ได้แนวทางสำหรับจัดโครงการระยะยาวเพื่อพัฒนาศักยภาพด้านวิชาการและภาษาอังกฤษแก่นักศึกษา และปัญหาการเรียนด้านอื่น ๆ เพื่อลดความสูญเสียด้านการศึกษาเนื่องจากนักศึกษาพ้นสภาพจากการเรียน หรือลาออกกลางคัน
4. เป็นแนวทางให้มหาวิทยาลัยได้จัดงบประมาณ เพื่อจัดสอนเพื่อปรับพื้นฐาน หรือจัดอบรมเพิ่มความรู้ให้นักศึกษาได้พัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษ และวิชาพื้นฐานที่จำเป็นให้เพียงพอเพื่อให้เรียนจบในเวลาที่กำหนดและสามารถไปประกอบอาชีพได้ตามความต้องการของตลาดแรงงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ปกติ ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 92 คน

ด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ วุฒิการศึกษา ก่อนเข้าเรียน วิธีการเข้าเรียน

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ย (G.P.A.) รวมทุกรายวิชาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

นักศึกษาโควตา หมายถึง นักศึกษานักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ ที่ได้รับสิทธิพิเศษในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ได้โดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือกตามปกติ

นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมที่ต่างกัน หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ ที่จบการศึกษาจากการศึกษามัธยมศึกษา ม.ปลาย (ม.6) และนักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

นักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธีการที่ต่างกัน หมายถึง นักศึกษาหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ ที่เข้ามาเรียนด้วยวิธีได้สิทธิโควตา และนักศึกษาที่เข้ามาเรียนจากการผ่านการสอบคัดเลือก

สาขาภาษาต่างประเทศ คือ สาขาหนึ่งในคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล หมายถึง หลักสูตรภาคปกติ 4 ปี ในสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้ผู้วิจัยจะเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 หมวด 3 การเข้ารับเป็นนักศึกษา
- ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551 หมวด 5 การวัดและประเมินผลการศึกษา
- คุณสมบัตินักศึกษาโควตา ระดับปริญญาตรี หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- งานวิจัยในประเทศ
- งานวิจัยต่างประเทศ

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551
หมวด 3 การเข้ารับเป็นนักศึกษา

ข้อ 6 ผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษาต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังนี้

- 6.1 เป็นผู้มีความรู้การศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- 6.2 คุณสมบัติอื่น ๆ ให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ 7 การคัดเลือกผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย หรือการคัดเลือกตามวิธีอื่นที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ 8 การรายงานตัวของผู้ที่ผ่านการคัดเลือก

8.1 ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยในหลักสูตรต่าง ๆ และมีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 6 ต้องมารายงานตัวขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาโดยนำส่งเอกสารหลักฐาน พร้อมทั้งชำระเงินค่าลงทะเบียนและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามวันและเวลา และวิธีการที่มหาวิทยาลัยกำหนด

8.2 ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกที่ไม่สามารถมารายงานตัวเป็นนักศึกษาใหม่ตามวัน เวลา ที่มหาวิทยาลัยกำหนดถือว่าการสละสิทธิ์เว้นแต่ได้แจ้งเหตุความจำเป็นให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องมารายงานตัวภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่มหาวิทยาลัยกำหนดให้นักศึกษามารายงานตัวทั้งนี้การพิจารณาอนุญาตให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2551

หมวด 5 การวัดและประเมินผลการศึกษา

ข้อ 15 การวัดและประเมินผลการศึกษาเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของอาจารย์ผู้สอน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากคณะ โดยพิจารณาจากพัฒนาการของนักศึกษา ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมการสอบหรือวิธีการอื่นใดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รายวิชา ซึ่งการวัดผลการศึกษาอาจมีหลายครั้งในระหว่างภาคการศึกษา และมีการวัดผลการศึกษา เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้งเพื่อประเมินผลการศึกษา

ข้อ 16 นักศึกษาต้องมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาศึกษาทั้งหมดของแต่ละรายวิชา จึงจะมีสิทธิได้รับการประเมินผลในรายวิชาดังกล่าวได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นกรณีพิเศษจากอาจารย์ผู้สอน

ข้อ 17 มหาวิทยาลัยกำหนดให้คณะที่เปิดสอนระดับปริญญาตรีจัดการวัดและประเมินผล การศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแต่ละภาคการศึกษา โดยกำหนดหลักเกณฑ์ ดังนี้

17.1 การประเมินผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่มีการประเมินผลเป็นระดับคะแนนมี ลำดับขั้นดังนี้

ระดับคะแนน	ผลการศึกษา	ค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิต
A	ดีเยี่ยม	4.0
B ⁺	ดีมาก	3.5
B	ดี	3.0
C ⁺	ดีพอใช้	2.5
C	พอใช้	2.0
D ⁺	อ่อน	1.5
D	อ่อนมาก	1.0
F	ตก	0.0

17.2 ในกรณีที่ไม่มีผลการประเมินผลเป็นระดับคะแนนให้ประเมินผลการศึกษาเป็นสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์	ความหมาย
W	ถอนรายวิชาโดยได้รับอนุมัติ
I	การประเมินผลยังไม่สมบูรณ์
S	ผลการศึกษาการปฏิบัติฝึกงานเป็นที่พอใจ
U	ผลการศึกษาการปฏิบัติฝึกงานเป็นที่ไม่พอใจ
AU	การลงทะเบียนเรียนเป็นกรณีพิเศษโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ 18 การหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ย

18.1 ระดับคะแนนเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาคือ ระดับคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณเฉพาะรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น

18.2 ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมคือ ระดับคะแนนเฉลี่ยที่คำนวณจากรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

18.3 การหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยให้ดำเนินการโดยรวมผลคูณของค่าระดับคะแนนต่อหน่วยกิตกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา แล้วหารผลรวมดังกล่าวด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมทุกรายวิชา ทั้งนี้ให้มีทศนิยมสองตำแหน่งโดยไม่มีการปัดเศษ

18.4 การหาค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเพื่อขอสำเร็จการศึกษา ให้คิดเฉพาะจำนวนหน่วยกิตในรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร รวมทั้งรายวิชาที่เรียนซ้ำหรือเรียนแทน

คุณสมบัตินักศึกษาโควตา หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล
ระดับปริญญาตรีคณะศิลปศาสตร์ มีคุณสมบัติดังนี้

หลักสูตรสาขาวิชา	วุฒิที่ได้รับ/คะแนนเฉลี่ยสะสม
1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	- ม. 6 ทุกแผนการเรียน คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 คะแนนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 2.50 - ปวช. ทุกสาขา คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.75 คะแนนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 2.50

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement)

ไพศาล หวังพานิช (2526: 9) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ว่าหมายถึงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม และประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมหรือจากการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นการตรวจสอบระดับความสามารถ หรือถามสัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วรู้เท่าใด

สุรัช ขวัญเมือง (2522: 232) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึงการตรวจสอบดูว่าผู้เรียนได้บรรลุถึงจุดหมายทางการศึกษาตามที่หลักสูตรกำหนดไว้แล้วเพียงใด ทั้งนี้ยกเว้นในทางด้านอารมณ์ สังคม และ การปรับตัว นอกจากนี้ยังรวมไปถึงการประเมินความสำเร็จต่าง ๆ ทั้งที่เป็นการวัดโดยแบบทดสอบ แบบให้ปฏิบัติการและแบบที่ไม่ใช่แบบทดสอบ แต่อย่างไรก็ตาม เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และ อเนกกุล กริแสง (2517) ให้ความหมายการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นกระบวนการวัดปริมาณของผลการศึกษาเล่าเรียนว่าเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดคำนึงถึงเฉพาะการทดสอบเท่านั้น

อย่างไรก็ตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจมีผลมาจากหลายปัจจัย ซึ่งมีทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก

ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มีการศึกษามากมายที่ได้ดำเนินการเพื่อหาว่ามีปัจจัยหรือสาเหตุอะไรบ้างที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นประกอบด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง อาทิเช่นปัจจัยที่เกิดจากตัวผู้เรียน ครูผู้สอน ครอบครัว สิ่งแวดล้อมไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเพื่อน หรือสิ่งแวดล้อมความสะอาด บรรยากาศทางการเรียนที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ เมื่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาในชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับต่ำ หรือตก มีผลทำให้นักศึกษาเหล่านั้นต้องออกจากมหาวิทยาลัยก่อนกำหนด ซึ่งถือว่าเป็นความล้มเหลวทางการศึกษา (academic failure) ซึ่ง Tapia (2002) ได้อธิบายไว้ว่า ระบบการศึกษาปัจจุบันเล็งเห็นว่าผู้เรียนสอบตก (fail) ถ้าพวกเขาสอบไม่ผ่าน และที่สามารถบ่งบอกได้อย่างชัดเจนว่าเป็นความล้มเหลวทางวิชาการ ก็คือ ผู้เรียนมีศักยภาพในการปฏิบัติในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใด

โดยทั่วไปการศึกษาทั้งหลายที่พยายามอธิบายถึงการล้มเหลวทางวิชาการ ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ผู้เรียน (personal causal factors)
2. พ่อแม่ (family causal factors)
3. ผู้สอน (academic causal factors)
4. กลุ่มเพื่อน (peer causal factors)

1.1 ผู้เรียน (personal causal factors)

ในส่วนตัวแปรส่วนบุคคล คือตัวผู้เรียน ปัจจัยหนึ่งที่มีการศึกษากันมากที่สุด คือเกี่ยวกับแรงจูงใจ (Motivation) และความคิดของตัวเอง (self-concept) แรงจูงใจถูกพิจารณาว่าเป็นส่วนประกอบที่มีผลต่อผลการเรียนของผู้เรียนในส่วนของแรงจูงใจมีผู้ให้คำนิยามไว้ดังนี้แรงจูงใจ ได้รับการพิจารณาว่าเป็นปัจจัยพื้นฐานที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้เรียน เมื่อผู้เรียนมีแรงจูงใจสูงความพยายามทั้งหมดและบุคลิกภาพจะมีผลโดยตรงต่อการการบรรลุผลและสัมฤทธิ์ผลในเป้าหมายที่ต้องการของพวกเขา ดังนั้นแรงจูงใจของผู้เรียนจะทำให้พวกเขาพยายามมากขึ้น นอกจากนี้ในทางตรงกันข้ามได้พบว่า แรงจูงใจเป็นส่วนประกอบหนึ่งที่เด่นชัดที่ทำให้นักเรียนมีการเรียนช้าขึ้นสาเหตุสืบเนื่องจากการเบื่อหน่ายและไม่มีแรงจูงใจในชั้นเรียน (Campuzano, 2002)

1.2 พ่อแม่ (family causal factors)

ปัจจัยด้านสังคมครอบครัว เป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และบทบาทของผู้ปกครองหรือพ่อแม่ได้กลายเป็นปัจจัยที่เพิ่มความสำคัญขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีส่วนในการความก้าวหน้า และการพัฒนาทางการศึกษาของลูก Schiefelbaum and Simmons (cited by Adell, 2002, p. 91) พิจารณาว่าภูมิหลังของครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีน้ำหนักมากที่สุดในการกำหนดความสำเร็จของผู้เรียน อิทธิพลของบรรยากาศทางการศึกษาของครอบครัว ดังเช่นกล่าวไว้ใน Marchesi and Martin (2002) จากผลการศึกษายืนยันว่าความคาดหวังของพ่อแม่มีอิทธิพลเด่นชัดต่อผลการเรียนถึงแม้ว่าจะมีการควบคุมตัวแปรเกี่ยวกับความรู้เบื้องต้นและบริบทด้านเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว

1.3 ผู้สอน (academic causal factors)

ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของผู้เรียน นอกจากจะประกอบด้วยตัวแปรด้านโรงเรียน โดยปัจจัยหลักจะมาจากครูและเพื่อน Marchelsi and Martin (2002) เสนอความคิดว่า ระดับทางสังคมและวัฒนธรรม (socio- cultural level) และเจตคติของผู้เรียนมีผลโดยอ้อมต่อผลการเรียนของนักเรียน เนื่องจากการลัดขิดจำกัดในกระบวนการในห้องเรียน ส่วนครูผู้สอนได้รับการพิจารณาว่าเป็นส่วนประกอบหลักต่อการพัฒนาด้านวิชาการและด้านส่วนตัวของผู้เรียน และในทางกลับกันก็จะมีผลเพิ่มเติมต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นอกจากนี้พวกเขาได้พบว่า ความคาดหวังต่าง ๆ ของครูผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ในการประเมินครูผู้สอนได้ประเมินจากสองตัวแปร คือ 1) ความฉลาดของนักเรียน (the student's intelligence) กล่าวคือ ยิ่งนักเรียนมีความฉลาดมากเท่าใด ผลการเรียนยิ่งดีขึ้นเท่านั้น อีกทั้งความชื่นชมและความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้เรียนจะมีมากขึ้นเช่นกัน 2) การสนับสนุนด้านการศึกษาของครอบครัวยังทำให้นักเรียนให้คุณค่าครูของพวกเขาสูงมาก

ขึ้นอีกด้วย และ Atkinson (2000) พบว่าความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างแรงจูงใจของครูและแรงจูงใจของนักเรียนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนหรือความสำเร็จด้านการเรียนของนักเรียน

1.4 กลุ่มเพื่อน (peer causal factors)

การมีปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อนจะสนับสนุนการเรียนรู้เกี่ยวกับสมรรถนะทางสังคม และเกี่ยวข้อง และสัมพันธ์กับผลการเรียนทางวิชาการ Buote (2001) แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างการปฏิบัติงานกับความเป็นมิตรภาพของเพื่อน Montero (1990) บ่งบอกว่านักเรียนที่สอบตกในโรงเรียน มักจะเป็นกลุ่มนักเรียนที่ไม่เป็นที่ยอมรับจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน

นอกจากปัจจัยหลัก ๆ ที่ได้กล่าวมานี้ ในส่วนของสื่อการเรียนการสอน สถานที่ และบรรยากาศ ในการเรียนการสอน ล้วนเป็นสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเช่นกัน

งานวิจัยในประเทศ

เพยาว์ ดีใจ และคณะ 2556 ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำนวน 292 คน เป็นนักศึกษาโควตาจำนวน 203 คนและ นักศึกษาสอบตรงจำนวน 89คน พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ชิติมา พลับพลึง และ ปิยพงศ์ พลับพลึง (2550) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาที่เข้าเรียน โดยวิธี โควตาและการสอบคัดเลือกของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบว่า นักศึกษาในแต่ละสาขาวิชาของคณะบริหารธุรกิจมีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนไม่แตกต่างกัน แต่ถ้าพิจารณาจากประเภทของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดยวิธี โควตา สอบตรง และ สอบรวมของทุกสาขาวิชา จะพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน โดยนักศึกษาที่สอบคัดเลือก โดยวิธีสอบรวม (ผ่านสกอ.) จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าวิธีสอบตรง โดยนักศึกษาที่สอบ คัดเลือกโดยวิธีสอบตรงจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสุดและแตกต่างจากนักศึกษาที่สอบคัดเลือกโดย วิธีสอบรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ (2541) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ เข้าเรียน โดยวิธี โควตาและการสอบคัดเลือก พบว่า นักศึกษาประเภทโควตามีผลการเรียนในระดับ มหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเทศสอบคัดเลือก โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัดมีผลการ เรียนโดยเฉลี่ยสูงที่สุด และนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด

อรรถกร คุณพันธ์ (2552) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่สอบระบบโควตากับระบบแอดมิชชั่นประจำปีการศึกษา 2549-2551 พบว่า นักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอด มิชชั่น

จันทรา ประเสริฐสกุล (2540) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าเรียนกับนักศึกษาโควตาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พรเพ็ญ รัตโนภาส (2548) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผ่านการสอบคัดเลือกและประเภทคะแนนยอดเยี่ยมภาคเหนือ พบว่า นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกประเภทคะแนนยอดเยี่ยมภาคเหนือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยในประเทศที่ได้รวบรวมมาจะเห็นได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระบบโควตาส่วนใหญ่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก และพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระบบโควตามีความแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

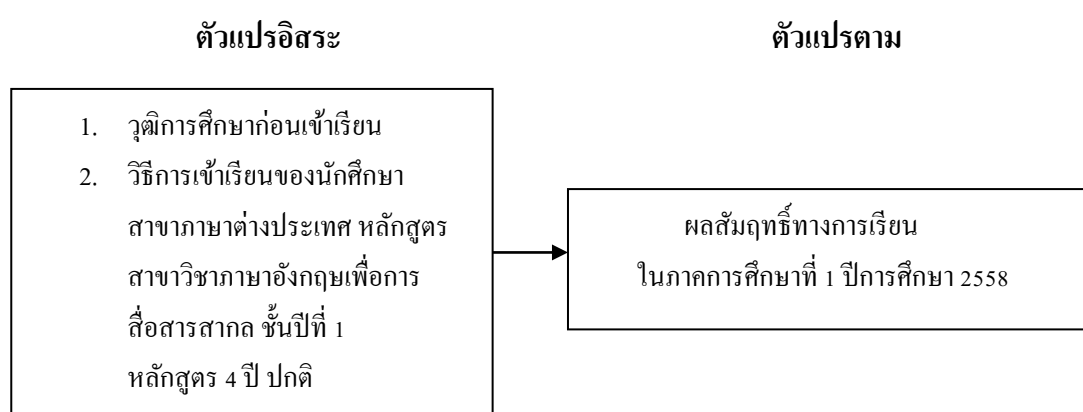
งานวิจัยต่างประเทศ

Altinas L. et.al. (2011) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตากับระบบสอบคัดเลือก ของนักศึกษามหาวิทยาลัย Kocaeli ประเทศตุรกี พบว่า นักศึกษาที่ผ่านการสอบเข้ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยระบบโควตา

Banks, T. W. (1993) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่สอบเข้าในระบบโควตากับระบบสอบคัดเลือก ในวิทยาลัยพยาบาลชุมชน North Carolina community College ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีพพยาบาล และมีผล การสอบได้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพพยาบาลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากเอกสารงานวิจัยต่างประเทศพบว่าผลการวิจัยเกี่ยวกับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนระหว่างนักศึกษาสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อและนักศึกษาประเภทโควตามีผลสัมฤทธิ์ทั้งแตกต่างกัน และไม่แตกต่างกัน

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมุติฐานไว้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกของสาขาภาษาต่างประเทศ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย การวิจัยเชิงสำรวจ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลคณะศิลปศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ปกติ ปีการศึกษา 2558 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 92 คน จากรายชื่อนักศึกษาที่ได้จากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามที่ถามเกี่ยวกับเพศ วุฒิการศึกษาเดิม วิธีการเข้าเรียน สาขาที่สังกัด หลักสูตรสาขาวิชาที่เรียน และเกรดเฉลี่ย และเพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลเกี่ยวกับเกรดเฉลี่ยจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยมาประกอบเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ด้วย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูลจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย และแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแผ่นบันทึกข้อมูลมาดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตรวจสอบรายชื่อนักศึกษาที่พ้นสภาพ หรือลาออก หรือออกกลางคัน และตัดรายชื่อเหล่านี้ ออกจากการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ตรวจสอบเกรดเฉลี่ยรวมของนักศึกษาที่คงอยู่และมีเกรดเฉลี่ยรวมในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับนักศึกษา โควตา

4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมคือมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) และนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมคือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

5. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาสรุปผล และอภิปรายผล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้สถิติดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกกับนักศึกษา

โควตาโดยสถิติ t-test

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมคือมัธยมศึกษาตอน.ปลาย (ม.6) กับนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิม คือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ของแต่ละสาขาวิชา โดยสถิติ t-test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา

กับการสอบคัดเลือก

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับ

มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา

และวิธีการสอบคัดเลือก

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละของข้อมูลทั่วไป

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	17	18.5
หญิง	75	81.5
วุฒิการศึกษา		
ม. 6	60	65.2
ปวช.	32	34.8
วิธีการเข้าศึกษา		
โควตา	35	38.0
สอบคัดเลือก	57	62.0

จากตารางที่ 1 แสดงว่าจำนวนนักศึกษาที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 เพศหญิงจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 เป็นผู้มีวุฒิการศึกษาระดับ ม. 6 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 เป็นผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปวช. จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 เป็นผู้เข้าศึกษาแบบโควตา จำนวน 35 คน และเป็นผู้เข้าศึกษาแบบสอบคัดเลือกจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ 62.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

วุฒิการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
ม. 6	60	2.99	0.61
ปวช.	32	3.15	0.73

จากตารางที่ 2 นักศึกษาจำนวน 60 คนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนนักศึกษาจำนวน 32 คนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 3.15

ตารางที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา กับ
วิธีการสอบคัดเลือก

วิธีการเข้าศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.
โควตา	35	3.18	0.67
สอบคัดเลือก	57	2.97	0.63

จากตารางที่ 3 นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา จำนวน 35 คนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาจำนวน 57 คนที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 2.97

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษา
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) กับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

วุฒิการศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
ม. 6	60	2.99	0.61	1.09	90	.27
ปวช.	32	3.15	0.73			

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา กับ
วิธีการสอบคัดเลือก

วิธีการเข้าศึกษา	N	$\bar{X}$	S.D.	t	df	p
โควตา	35	3.18	0.67	1.46	90	.14
สอบคัดเลือก	57	2.97	0.63			

จากตารางที่ 5 แสดงว่านักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาสาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 1 ซึ่งมีวุฒิการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาสาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาต่างประเทศ ที่เข้าเรียนโดยวิธีโควตากับวิธีสอบคัดเลือก

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาภาษาต่างประเทศ หลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากลคณะศิลปศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี ปกติ ปีการศึกษา 2558 ที่คงอยู่หลังการสอบภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 92 คน

ด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ วุฒิการศึกษาก่อนเข้าเรียน วิธีการเข้าเรียน

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม และเกรดเฉลี่ยจากสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

สมมุติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดสมมุติฐานไว้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกของสาขาภาษาต่างประเทศ
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

สรุปผลการวิจัย

1. จำนวนนักศึกษาที่นำมาวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกเป็นเพศชาย จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 เพศหญิงจำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 เป็นผู้มีวุฒิการศึกษาระดับ ม. 6 จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 65.2 เป็นผู้มีวุฒิการศึกษาระดับปวช. จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 เป็นผู้เข้าศึกษาแบบโควตา จำนวน 35 คน และเป็นผู้เข้าศึกษาแบบสอบคัดเลือกจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 38.0 และ 62.0 ตามลำดับ

2. นักศึกษาจำนวน 60 คนที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (G.P.A.) เฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนนักศึกษาจำนวน 32 คนที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (G.P.A.) เฉลี่ยเท่ากับ 3.15

3. นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา จำนวน 35 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (G.P.A.) เฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาจำนวน 57 คนที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (G.P.A.) เฉลี่ยเท่ากับ 2.97

4. นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5. นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.99 ส่วนนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาระดับระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากมัธยมศึกษาตอนปลายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สำเร็จระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งไม่ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีวุฒิการศึกษาเดิมจากมัธยมศึกษาตอนปลายและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนักศึกษาที่จบการศึกษาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

2. จากผลการวิจัยที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน G.P.A. เฉลี่ยของนักศึกษาโควตาโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก โดยนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา จำนวน 35 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาจำนวน 57 คนที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาโควตาเป็นนักศึกษามีคุณสมบัติด้านเกรดเฉลี่ยตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป ทำให้เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถเดิมสูงกว่า เป็นผู้ที่มีความตั้งใจในการเรียนและ ผลการเรียนดีมาตลอด และอาจมีความตั้งใจในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่ต้องผ่านการสอบคัดเลือก ทั้งนี้ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จำปี อุเงิน (2543) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสูญเสียค่าทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคแพร่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทโควตาและประเภทไม่ใช่โควตา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาประเภทโควตาสูงกว่านักเรียนประเภทไม่ใช่โควตา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนประเภทโควตาจบตามหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 66.93 นักเรียนไม่ใช่โควตาคิดเป็นร้อยละ 43.63 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไทย ทิพย์สุวรรณกุล (2543) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2538 พบว่า นักศึกษาประเภทโควตา มีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก โดยนักศึกษาประเภทโควตาจังหวัด มีผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงที่สุด และนักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเอมอร ทศนสร (2548) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษา ด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2539 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี พบว่านักศึกษาประเภทโควตา มีผลการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยโดยเฉลี่ยดีกว่านักศึกษาประเภทสอบคัดเลือก โดยนักศึกษา

ประเภทโควตาโรงเรียนมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยสูงสุด และ นักศึกษาประเภทสอบคัดเลือกมีผลการเรียนโดยเฉลี่ยต่ำที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรถกร คุณพันธ์ (2551) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตากับระบบแอดมิชชั่น ปีการศึกษา 2549 – 2551 พบว่า นักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชั่นและจำนวนการพ้นสภาพของนักศึกษาที่สอบเข้าในระบบโควตามีจำนวนพ้นสภาพด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่านักศึกษาที่สอบเข้าในระบบแอดมิชชั่น

3. นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตา จำนวน 35 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาจำนวน 57 คนที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน(G.P.A.)เฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ซึ่งตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกของสาขาภาษาต่างประเทศ

4. นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตามี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ส่วนนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการสอบคัดเลือกมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษามาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้นักศึกษาโควตามีความรู้พื้นฐานดีกว่านักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก และนักศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพซึ่งมีพื้นฐานความรู้ใกล้เคียงกันทั้งนักศึกษาโควตาและนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก จึงอาจทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาและนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิโรจน์ มงคลเทพ (2549) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือกไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาตามประเภทการเข้าศึกษาต่อ พบว่า กลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตาที่เรียนหลักสูตร 4 ปีและหลักสูตร 2 ปีต่อเนื่องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน ส่วนกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีสอบคัดเลือกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยแตกต่างกัน ในด้านเพศ หลักสูตรที่ศึกษา สถานภาพของบิดามารดา และการกู้เงินเพื่อการศึกษา สำหรับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตา ได้แก่ ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันเดิม อายุ และการทำงานหารายได้พิเศษ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีสอบคัดเลือก ได้แก่ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันเดิม ชั้นปีที่ศึกษา เพศ และหลักสูตรที่ศึกษา และวิจัยของพัชรี น้าวานิช และ สัมมนา มูลสาร (2550) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่รับโดยวิธีรับตรงกับวิธีเอนทรานซ์

โดยทบวงมหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา 2542-2543 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2542 ทั้งวิธีรับตรงและวิธีเอนทรานซ์ไม่แตกต่างกัน ทั้งสัดส่วนของผู้ที่ออกก่อนสำเร็จการศึกษา สัดส่วนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนดและเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้ที่สำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2543 ทั้งวิธีรับตรงและรับโดยวิธีเอนทรานซ์ไม่มีความแตกต่างกันเกี่ยวกับสัดส่วนของผู้ที่ออกก่อนสำเร็จการศึกษา แต่กลับพบว่า สัดส่วนของผู้ที่สำเร็จการศึกษาตามกำหนด (ร้อยละ 88.1 และ 81.8 ตามลำดับ) และเกรดเฉลี่ยสะสมของผู้ที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดที่รับโดยวิธีเอนทรานซ์สูงกว่าของผู้สำเร็จการศึกษาที่รับโดยวิธีรับตรง (2.84 และ 2.74 ตามลำดับ) อย่างไรก็ตาม เป็นที่สังเกตว่าค่าเฉลี่ยของเกรดที่แตกต่างกันนี้มีค่าน้อยมากแทบจะไม่มี ความหมายในเชิงแสดงความแตกต่างของคุณภาพทางการศึกษาของนักศึกษาได้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ พรเพ็ญ รัตโนภาส (2548) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระบบโควตา มีความแตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้อาจจะสรุปผลได้ไม่ครอบคลุมทั้งหมดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะมีปัจจัยอีกหลายอย่างที่มีอิทธิพลหรือส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่ Coleman และคณะ (1996) ได้ศึกษาอิทธิพลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยศึกษาองค์ประกอบด้านผู้เรียน ภูมิหลังทางครอบครัว ลักษณะของโรงเรียน ครู และกลุ่มเพื่อน โดยเขาได้ทำการคัดเลือกเฉพาะตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ระดับสูงกับตัวแปรตาม ซึ่งคือความสามารถในการใช้คำศัพท์ โดยองค์ประกอบด้านภูมิหลังทางครอบครัว ตัวผู้เรียน กลุ่มเพื่อน ครู และโรงเรียน ได้ถูกนำเข้าสู่สมการถดถอย ผลการศึกษาพบว่า ภูมิหลังทางครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าองค์ประกอบด้านโรงเรียน กลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่ากิจกรรมของหลักสูตรที่จัดขึ้น และพบว่าองค์ประกอบด้านผู้เรียนสามารถอธิบายความแปรปรวนในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากกว่าองค์ประกอบด้านครู และโรงเรียน ส่วนเจตคติต่อการเรียนและเจตคติต่อครูผู้สอนมีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาโดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ที่ให้โควตาแก่นักศึกษายังเป็นวิธีการที่ควรจะมีการดำเนินการต่อไปควบคู่กับการสอบคัดเลือก

2. เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่จบการศึกษามาจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และที่จบการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยภาพรวม ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล จึงควรเปิดรับนักเรียนทั้งสองประเภทต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือก ในคณะวิชาอื่น ๆ เพื่อที่จะได้ทราบว่าผลการวิจัยจะมีความเหมือนหรือมีความแตกต่างกันหรือไม่ เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษาสาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์เท่านั้น

2. ควรทำการวิจัยโดยแยกเป็นชั้นปีต่าง ๆ เพื่อพิจารณาว่าเมื่อเวลาผ่านไปในแต่ละปีการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของของนักศึกษาโควตา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกมีพัฒนาการอย่างไรและแตกต่างกันหรือไม่

3. ควรศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโควตาและนักศึกษาที่ผ่านการสอบคัดเลือกว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

4. ควรศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่จบมาจากการศึกษาเดิมที่ต่างกัน

5. ควรศึกษาปัญหาในการเรียนของนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมและวิธีการเข้าเรียนที่ต่างกัน

บรรณานุกรม

- จันทรา ประเสริฐสกุล. 2540. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่สอบคัดเลือกเข้าเรียนกับนักศึกษาที่ใช้สิทธิ์(โควตา)ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตขอนแก่น เอกสารประชุมสัมมนาทางวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ครั้งที่ 15 เชียงใหม่.
- จำปี อุ่เงิน. 2543. การศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความสูญเสียค่าทางการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยเทคนิคแพร่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพประเภทโควตาและประเภทไม่ใช่โควตา.
- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ. 2541. เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีโควตา และการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2536. รายงานวิจัยสถาบันมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ไทย ทิพย์สุวรรณกุล และคณะ. 2543. การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2538. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- ธิดิมา พลัปลึง และ ปิยพงศ์ พลัปลึง. 2550. ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เข้าเรียนโดยวิธี โควตาและการสอบคัดเลือกของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ กรุงเทพฯ: คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- พะเยาว์ ดีใจ และคณะ. 2556. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีประเภทโควตาและการสอบคัดเลือกของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรณีศึกษานักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์.
- พัชร น้าวานิช และ สัมมนา มูลสาร. 2550. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีที่รับโดยวิธีรับตรงกับวิธีเอนทรานซ์โดยทบวงมหาวิทยาลัย รุ่นปีการศึกษา 2542-2543 วารสารวิชาการ ม.อบ. ปีที่ 9 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2550.
- พรเพ็ญ รัตโนภาส. 2548. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่ผ่านการสอบคัดเลือกและประเภทคะแนนยอดเยี่ยมภาคเหนือ วิทยานิพนธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ไพศาล หวังพานิช. 2556. การวัดผลทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:ไทยวัฒนาพานิช.

วิโรจน์ มงคลเทพ. 2549. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการคัดเลือกโดยวิธีโควตาและการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา น่าน.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ และอนเนกุล กริแสง. 2517. หลักเบื้องต้นของการวัดผลการศึกษา. พิษณุโลก:

โครงการตำรามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก และมูลนิธิอาเซียน.

สุรัช ขวัญเมือง. 2522. วิธีสอนและการวัดผลประเมินผล. กรุงเทพฯ: เทพนิมิตการพิมพ์.

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล หลักสูตรปรับปรุง

พ.ศ. 2555. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา.

อรรถกร คุณพันธ์. 2552. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่สอบระบบโควตากับระบบแอดมิชชัน ประจำปีการศึกษา

2549-2551.

อรรถกร คุณพันธ์ ธิดาวรรณ คุณพันธ์ และณรงค์เดช วิโรจน์สกุลกุล 2551. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่สอบระบบโควตากับระบบแอดมิชชันประจำปีการศึกษา 2549 – 2551 รายงานวิจัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เอมอร ทศนสร และคณะ. 2548. การศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลของการรับนักศึกษาด้วยวิธีการให้โควตาและการสอบคัดเลือก รุ่นปีการศึกษา 2539. รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.

Adell, M. A. (2002). Strategies for improving academic performance in adolescents.

Madrid: Piramide.

Altinas L. Soner E. Yimaz S. 2011. Comparing the Success of Students Placed by Examination and through Open Admission to the Vocational Schools. *International Journal of Business and Social Science*. Vol. 2 No. 8; May 2011. Retrieved from <http://search.proquest.com/docview/904527011?accountid=32070>

Atkinson, E. (2000). An investigation into relationship between teacher motivation and pupil motivation. *Educational Psychology*, 20 (1), 45-57.

Banks, T. W. 1993. A comparison of selected student outcomes in community college associate degree nursing programs using a competitive admissions process versus those using a modified open admissions process. The University of North Carolina at Greensboro). ProQuest Dissertations and Theses, 137 p.

Retrieved from <http://search.proquest.com/docview/304070641?accountid=32070>

- Buote, C. A. (2001). Relations of autonomy and relatedness to school functioning and psychological adjustment during adolescent. *Dissertation Abstracts International Section A: Humanities and Social Sciences*, 62 (1)
- Campuzano, A. (2001). School failure, new data. *Ilustre Colegio Oficial de Doctores y Licenciados en Filosofía y Letras y en Ciencias*, 128 , 30-32.
- Coleman, J.S., E.Q. Campbell, C.F. Hobson, J. Mcparlland (1966). Equality of Educational Opportunity. Washington D.C.
- Marchesi, A . & Martin, E.)eds). (2002). Evaluation in secondary education, Snapshot from a controversial era. Instituto IDEA, Madrid: SM.
- Mintero, M.C. (1990) Predicting academic performance. A study of intervening variables in a sample of 8th grade students with follow-up in 10th grade. Tesis. Universidad Pontificia de Salamanca.
- Tapia, A. (2002). A proposal against school failure. *Ilustre Colegio Oficial de Doctoresy Licenciados en Filosofía y Letras y en Ciencias*, 133 , 10-12.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่มีวุฒิการศึกษาเดิมและวิธีการเข้าเรียนที่ต่างกัน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย ที่มีวุฒิการศึกษาเดิมและวิธีการ
เข้าเรียนที่ต่างกัน
2. แบบสอบถามแบ่งประกอบด้วย
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
3. กรุณาตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัย ไปพัฒนาการ
เรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไปเท่านั้น ไม่มีผลต่อคะแนนและเกรดรายวิชาใด ๆ ทั้งสิ้น
คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดีในการทำวิจัยครั้งนี้

คณะผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับท่าน

รหัสประจำตัวนักศึกษา _____ หลักสูตร 4 ปี (ปกติ) คณะศิลปศาสตร์

1. เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง

2. วุฒิการศึกษาเดิม ☐ 1. ปวช. ☐ 2. ม.6

3. วิธีการเข้าเรียน ☐ 1. โควตา ☐ 2. สอบคัดเลือก

4. สาขาที่สังกัด 1. ☐ ภาษาต่างประเทศ ☐ 2. การโรงแรมและการท่องเที่ยว
3. ☐ คหกรรมศาสตร์

5. หลักสูตรสาขาวิชา ☐ 1. ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ☐ 2. การโรงแรม
☐ 3. การท่องเที่ยว ☐ 4. อาหารและโภชนาการ
☐ 5. ธุรกิจคหกรรมศาสตร์

6. เกรดเฉลี่ย (GPA) ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2558

ขอบคุณนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือ

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวฐิตินารณ์ ค่ายอด
ตำแหน่ง	อาจารย์
วุฒิการศึกษา	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
สถานที่ทำงาน	สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
โทรศัพท์	083-1862479
อีเมล	thitinart.k@rmutsv.ac.th

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ – สกุล	นางพรรณนีย์ คีรีศรี
ตำแหน่ง	รองศาสตราจารย์
วุฒิการศึกษา	กศ.ม. (ภาษาศาสตร์การศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สถานที่ทำงาน	สาขาภาษาต่างประเทศ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย สงขลา
โทรศัพท์	086-9271159
อีเมล	tassalan@yahoo.co.uk